

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za meec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, "Gledališka stolba".

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Požar deželnega gledališča v Ljubljani.

Osoda, ki je zadela že toliko gledališč, tudi gledališču Ljubljanskemu ni prizanesla. Preteklo noč uničil je je požar, konec je nemškemu gledališču, ustavljene so pa tudi slovenskega dramskega društva predstave. Na prostoru, kjer je bilo še sinoč zbrano veselo občinstvo, radujoč se poskočne godbe „Fatinitze“ in kjer bi se bila imela danes predstavljati mična slovenska opereta „Mesečnica“, je danes pogorišče, iz katerega se vali gost dim in požarne brambe parna brizgalnica deluje in sopiha neprestano, da se pogasé tleči in goreči ostanki. Deželno gledališče je uničeno in nikdar več ga ne bode na tem mestu.

Požar bil je velikansk, kakeršnega v Ljubljani še ni bilo, odkar je pogorela cukrarnica in začel je menda takoj po polnoci. Ob 1. uri po polnoci zavohal je namreč mestni stražnik Rus, idoč službeno mimo gledališča, da se nekaj smodi. Začel je preiskavati okolu gledališča, z njim ob njem tudi stražnik Ižanec. Čez malo trenutkov zaslišita krik deželnega gledališča vratarju g. Gogole iz drugega nadstropja, iz katerega odprtih oken je že puhtel gosti dim, „Ogenj!“ „Feuer!“ Pomagajte, mi se zadušimo!“ Vrtar Gogola vrget je na zahtevo stražnika Rusa cel kup ključev iz oknja, da bi se glavna vrata odprla, kar je Rus brzo pogodil, dočim je stražnik Ižanec tekkel na rotovž, da se čuvaj na Gradu, kateri o ognji seveda ničesa ni vedel, ker je gorelo le v notrajnih prostorih, telefonično pozove, da trikrat ustrelj. To se je v 10 minutah zgodilo in sedaj so se pričele prižigati takozvane svetilke za silo. Plinova svečava ni hotela goreti, ker je bil glavni petelin že zaprt. Potem odprli so siloma prve unanje vrata k parterju in mestna stražnika Rus in Ižanec poskušala sta ležeti po tleh splezati po stopnicah do drugega nadstropja. A bilo je nemogoče, kajti dim je bil tako silen, da je hotel že v fojerju stoječe zadušiti. Odprli so še druga vrata k parterju in tu se je malemu številu navzočih, mej njimi deželnemu glavarju grofu Thurnu in našemu poročevalcu kazal jako žalosten prizor. Pet do šest pritlično ležečih lež na levi strani uhoda je že gorelo, dim je bil v parterji jako gost in do plamena gorečih lež

ves rudeč. Pri tem prizoru se je takoj znalo, da je deželno gledališče izgubljeno. Hitro so se zatvorila notranja in unanja vrata k parterju, da bi se ognju duška ne dalo po sapi in isto tako se je zaukazalo, da so se vrata k fojerju in k stopnicam na galerije, katera so nekateri prevročekrvi prostovoljni gasilci, ne požarni brambeniki, bili sneli, nazaj obesila in zaprla, da se tako, kakor dolgo mogoče ogenj zadrži v notranjem poslopji, dokler ne prihiti požarna bramba, da obvaruje sosedne hiše, ki so le par korakov od deželnega gledališča, to sta namreč g. Kastnerja hiša in hiša g. Kirbischa, v katere je „Narodna Tiskarna“. Ker je dim v stanovanje vratarja Gogole vedno bolj pritiskal in se je čulo prasketanje plamena, kajti gorele so takrat že lože v prvem nadstropji, in tudi takozvana „nobelgalerija“, nastal je v rodovini Gogole velik strah. Kričala je Gogole soproga in nje otroci, kakor tudi vratar Gogola: „Pomagajte, pomagajte! mi se udušimo! Zgoreli bodemo! Iz oken poskačemo, držite nam plahte!“ Gogola začel je metati razno svoje perilo in obleko na ulico. Požarna bramba s svojim orodjem, z velikimi lestvami, po katerih je jedino mogoče splezati na tako visoko poslopje, ni mogla biti takoj na mestu, kajti orodje je spravljeno v Vodnikovih ulicah pri Mesarskem mostu in tudi konji neso bili takoj pri roki. Gogole žena je v jednomer upila, da skoči z otroci skozi okno in nekateri nepredvidneži razgrnili so bili že neko plahto, da bi je v njo ujeli. K sreči ni prišlo do tega, ker bi bil skok iz tolike višočine opasen. Previdni možje, mej njimi bivši požarni brambeniki, prosili in rotili so Gogolovo rodbino, naj ostane mirna, naj ima okna odprta, takoj pride pomoč. Mestnima stražnikoma Rusu in Ižancu, ki sta povedala za blizu spravljene lestve, se je posrečilo, da se je jedna lestva pristavila do balkona, druga pa z balkona do drugega nadstropja, da se je rešila vsa rodbina in so se otroci spravili v bližnjo Marculinijevo kavarano. Bil je pa tudi že zadnji čas. Požarna bramba je bila mej tem tudi že na mestu s svojim poveljnikom g. Doberletom, kateremu se mora priznavati, da je vsa gasilna dela vodil jako mirno in hladnokrvno. Ko je poveljnik požarne brambe razvidel, da je brambi nalog jedino le to, da se ogenj omeji in obvaruje sosedne hiše in drugo mesto, raz-

delil je gasilna orodja in moštvo tako, da so na jedni strani branila sosedne hiše, na drugej strani pa gasila požar ondu, kjer bi utegnil biti sosesčini nevarni. In ta „ordre de bataille“ se je dobro obnesla. Ker je bilo prvo nadstropje spredaj še ognja prosto, rešili so požarni brambovci mnogo imovine nemškega gledališča vodje Schulza, garderobo, glasovir, knjižnico itd. Omenjeni predmeti so se deloma po vrhah spuščali na cesto, deloma v hitrici seveda tudi metali in potem stražili po vojaki in žandar-mih. Pri tej rešilni nalogi je splezal tudi nemški igralec Schmidt na lestvo, da bi kaj rešil svojemu vodji imovine, a tacega dela nevarjen, zgubil je ravnotežje in padel z lestve, na prvo nadstropje naslonjene, na tla, da se je teško poškodoval na glavi in na rebrih. Odnegli so ga nezvestnega domov, kjer je požarne brambe zdravnik gospod Finc, ki je prvi prišel na pomoč, konstatoval, da so se mu možgani pretresli. Mej tem začel je ogenj švigati na desno stran fasade in proti voglu g. Kastnerjeve hiše pokazali so se prvi plameni. To je bilo ob 1/3. uro zjutraj in v malo trenutkih bila je že vsa streha sprednjega poslopja v ognji. Opeke pričele so pokati strahopetno poslušanim ropotom in padati na tlak in na balkon, in v malo časa gorelo je vse postrešje, kakor bi na njem pirotehnik prižgal na tisoče in tisoče lučic. Tu pa tam švigal je tudi umetelni ogenj in male rakete iz podstrešja, znamenje, da se je strogo prepovedano blago le še ondu spravljalo ali pa pozabilo. Prizor, ko je najvišji del strehe gorel, bil je res čarobno grozen. Kongresni trg je bil svetel, kakor beli dan, frančiškanska in stolna cerkev, kakor tudi Ljubljanski grad svitili so se in žarili kakor v jutranji zarji. Dolgo se je branilo podstrešje nad parterjem in ložami, v zvanem srednjem traktu. A naposled se prikaže tudi nad tem oddelkom plamen in kmalu potem je bilo vse v plamenu. Vprav sedaj dobil je požar pravo netilo, kajti dosegel je preko železnega zastora dekoracije in večinoma lesene ženske in moške garderobe, kjer se glumači napravljajo, in vse razne prostore pod odrom. Začel je sedaj z vso močjo plamen švigati proti Kastnerjevi hiši in požarne brambe teška, a najvažnejša naloga se je pričela. Z velikim ropotom pal je najprvo, ko je strop pregorel, teški svetilnik na

LISTEK.

Iz pozabljenih spominov.

(Češki spisal Václav Beneš-Třebízský.)

(Dalje.)

VII.

„Ne vem, bogme, ne vem, če se priseljuješ sem v srečo! Na naših višinah brije veter preveč ostro in popiha najsmelejše namere na jedenkrat. — Sicer ne želim nikomur nič zlega in torej tudi tebi ne!“

Kakih sedemdeset let stari sosed Kambal je ustopil včas v stran, ker je proti Klecanskej cerkvi peljala naravnost od Přemisa dolga vrsta vozov. Potem so zavili prvi v grad. — Kake četrt ure za vozi z lestvicami in koši, kritimi s sivimi plahkami pridrdral je voz skrbno zaprt; vlekli so ga štirje rujavci in krenil je tudi v dvor.

Sosed Kambal je nekočkrat s sivo glavo zmajal in zopet nekaj rekel. Zdaj pa ni bilo niti jedne besede razumeti, kajti pihal je veter ravno nasproti.

Malo potem prihajali so od cerkve h gradu

župan in svetniki mesteca Klecanja, da bi novega gospoda grajščaka pozdravili, obnovili svojo prisego in mu obljubili vsako takrat navadno pokorščino.

Odstopil je namreč Jan Hromada iz Boršič, ker je bil dolžen polu drugi tisoč kop grošev, Voldrihu iz Prostiboře na Lohovicih, mestnemu pisarju kraljestva češkega, in Kašparju Zilindru iz Prošovic leta 1550 v soboto po svetem Marku evangelistu dedščino svojo na Klecanjih: grad, dvor, s pristavo, mestece, krčme in kmetije z vsemi, travniki, vinogradi, hmeljniki, gaji, potoki, ribniki, s celo Vltavo, mlinom zakupnim v Klecanjih, z dvojnimi cerkvenim patronstvom v Klecanjih in drugimi vsemi dohodki iz vsega, kar k temu pripada, s polnim gospodstvom, in to prav tako, kakor je on sam nek-daj prejel po očetu svojem Zigmundu, o čemer so svedočile deželne deske pred požarom in po požaru.

Izmej obeh sedanjih lastnikov priselil se je na Klecanje danes poslednji, in sicer plemeniti in junaški vitez gospod Kašpar Zilinder iz Prošovec in na Přemisu kralja Ferdinanda I. posebno verni ljubljeneč.

Župan in svetniki so se čudovito naglo vračali iz grada in nekako s hitrim korakom, kot bi

hoteli biti kar najhitreje v lastnih stanovanjskih. In ko so se razšli, niti si „srečno“ neso rekli, da so se jih doma žene ustrašile. Župan Kaba je zagnal pravico ob tla, da so okna zašklepetala; toda čez nekoliko trenutkov se je pripognil, ljubo pravico vzdignil, jo od vseh strani ogledal, če se ni z udarcem morda poškodovala, in jo potem v hrastovo škrišnjo k prepisu kraljevega majestata pazno shranil. Vse kaže, da se ni šaliti z novim gospodom, že zaradi tega čudnega imena ne.

Gospod Kašpar Zilinder si je dal še ta dan predložiti regeste tega mesteca, pregledal je list za listom, na katerih so bili z okrašeno frakturo upisani lastniki posameznih kmetij in koč s celo vrsto davščin, katere so dolžili svoje gospodske, cerkvi itd. — Tudi to je bilo pripomnjeno, kedaj, od koga in za koliko je kupil kdo posestvo svoje; pri nekaterih je omenil mimogrede pisar tudi, kako tega ali onega grdivno imenujejo, na pr.: Adam Opit, Jurij Strepetal in podobno. Vse je bilo pisano v temeljitej češčini, kot bi ustanovnik tega urbarja imel Kornelovske knjige v malem prstu.

„Prenizko! — Prenizko! — Davek mora biti povišan!“

tla, za njim z vodo napolnjena velika kad nad gledališkim odrom. Dolgo pa je trajalo, da se je podrla železna kurtina z velikim ropotom in visokim šviganjem plamena proti nebu in proti Kastnerjevi hiši. Sedaj pa se je vnelo tudi poslopje, prizidano pri Ljubljani in je začela padati opeka in goreč les raz nje. Parna brizgalnica morala se je umakniti na drugo stran Ljubljane, poiskati so morali čoln in ž njim prepeljati cevi na drugo stran. Delo se je hitro izvršilo, a ko je začela delovati parna brizgalnica, počila je sredi Ljubljane dolga cev vsled mraza in ves trud je bil zaman. Sploh je imela požarna bramba skoro večjo borbo z mrazom, nego z ognjem. Ako se je pri brizgalnicah le za malo trenutkov delovanje ustavilo, takoj je vsled hudega mraza brizgalnica zamrznila in vroče vode je bilo prinašati iz sosednih hiš, da se je zopet moglo delovati naprej. Tako teškega dela pač Ljubljanska požarna bramba še ni imela nikdar, ko danes. Proti 7. uri zjutraj bila je nevarnost za Kastnerjevo hišo največja. Na metre dolgi zublji segali so proti spodnjim prostorom, in celo sapa postala je neugodna. Vender delalo se je toliko časa, da se je nevarnost odbranila. Veliko škode ima krojaški mojster gosp. Sark, katerega pohištvo so zaradi velike nevarnosti prenesli iz tretjega nadstropja v spodnje prostore. Nemškega gledališča vodja gospod Schulz zgubil je mnogo garderobe; biblioteka in muzikalijske, ki so se rešile, so razdrapane in pokvarjene. Mnogi igralci izgubili so dokaj vrednosti, udova rekviziterja Igela izgubila je vso svojo, leta in leta nabirano rekvizitno zalogo, igralcem v orkestru pogorelo je mnogo instrumentov, katere so bili pustili v gledališču, ker je bila dan s ob 10. uri skušnja napovedana za slovensko opereto. Reči se mora, da je prostovoljna požarna bramba rešila danes do pozne ure. ko to pišemo, svojo nalogo častno, previdno in vse hvale vredno, ista hvala pa gre tudi vojaštvu domačega pešpolka baron Kuhn in tukajšnjega topničarskega polka. Kako je ogenj nastal, so razne govorice. Vrata Gogola menijo, da se je pri streljanju v spevoigr "Fatinitza" prišla kaka iskra na platnene kulise in tlela naprej in tako prouzročila požar in uničenje deželne gledališča. Druga verjetnejša varijacija pa je ta, da je, ko se je včeraj po zadnjem dejanju odtrgala veriga železne kurtine ter slednja s svojo težo prebila na dva do tri metre zidane kanale za kurjavo se potem ogenj začel na levi strani gledališča v prostoru za poslušalce. Ko se ogenj popolnem pogasi, bode o tem morda mogoče gotoveje soditi.

Gledališče je za 82.000 gld. zavarovano pri „Assicurazioni generali di sicurtà“. Ker se na tem prostoru ne bode več sezidalo, imajo posestniki lož, ki neso posebno zavarovani, velike škode, kajti posamične lože stale so 2000 do 3000 gld., nekatere še več. Poleg posestnikov lož pa je najbolj prizadeto nemškega gledališča oboje, kajti danes bi bilo imelo dobiti svojo plačo, pa je ne bode.

Kdaj dobimo zopet novo gledališče in kje bode stalo, je veliko vprašanje. Vsekako pa so odpravljene dosedanje neznosne razmere glede posestnikov lož. Nemška stranka je vsled požara zelo prizadeta, a tudi nam je jako neugodno, kajti tudi dramatično društvo, ki je baš sedaj tako lepo uspevalo, je brez odra. Najmanjše dve leti bo Ljubljana brez gledališča, takega, kakor je bilo dosedanje, ne bo nikoli.

Gospod Kašpar je izgovoril te besede v okornej nemščini in jezdno sunil od sebe regeste, vezane v svinjske platnice.

„Časi so nemirni! — Vsak hip novi davki! — A jaz vender hočem ostati njegove kraljeve milosti najvernejši podanik. — Več denarja, — več denarja!“

Gospod Kašpar je zdaj udaril ob tla z nogo, na katerej mu je na petah zazvenčala ostroga.

Novi gospod se na tem gradu skoro ni ogrel, a že je pisal pisar, da mu je roka brnela, nove dačne načrte, katere mu je narekoval plemeniti in junaški vitez. Klecanjski seljaki so morali plačati, če tudi ni dotekel navadni rok; ni bilo nobenega potrpljenja, niti trenutja ne. Gospod Kašpar jim je zapretil, da jim ustavi tudi sejem, ki se je vršil vsak teden, in da jim obrtovanje bodi si rokodelstvo, bodi si gospodarstvo, prepove in vzame

„Kakor ta Roboam! — Takšen je na las, ljudje blagi. — Gospod Zigmund je pletel za nas biče, njegov sin nas je z njimi že bičal, a tale nas začinja tepsti z biči vozlatimi.“

več. Najbrže bodo Nemci zgradili si svoje gledališče, Slovencem pa tudi drugega ne bode kazalo, da si zgrade tudi svoj Talijin hram. V to pomozi Bog in „Narodni dom!“

Pogorelo gledališče, stoječe na istem prostoru, kjer je bilo do 1764. l. stanovska jahalnica, začelo se je zidati 1842 leta, — torej je kot gledališče jako dolgo stalo. Danes mole same gole atene kvišku, iz sredine vali se še vedno gost dim, požarna bramba dela še neprestano, na stotine ljudi pa kljub ledeni burji gleda z obeh stranij Ljubljane, kako se duši požar, ki bi bil utegnil upepeliti velik del Ljubljane. Nevarnost bila je v istini velika, goreči utrinki leteli so celo v Gradišče in v Križanke, sneg na strehah pa nas je obvaroval večje nesreče.

Deželni zbor kranjski.

(XVI. večerna konečna seja dne 24. januarja 1887.)

Seja prične se še le ob 1/2 6. uri zvečer, predsedoval je deželnega glavarja namestnik župan Grasselli.

Poslanec Hren poroča v imenu upravnega odseka o prošnji občine Orle za izločitev iz občine Dobrunje in ustanovitev samostojne občine. Dokler pa obstaja zakon iz l. 1869. ni mogoče tej prošnji ustreči. Poročevalec nasvetuje, naj se izroči prošnja deželnemu odboru, kateri naj jo reši v zmislu lanskega sklepa.

Dr. vitez Bleiweis Trsteniški misli, da bi bilo vender mogoče ustreči želji prosilcev, ter nasvetuje, naj se deželnemu odboru naroči, da predloži zakon, po katerem bode prošnja podobčin Orle, Trojana ustrezno, namreč, da se razveljavijo §§. 1. do 4. zakona iz l. 1869. Dežman sicer ugovarja jako strastno, a predlog dr. viteza Bleiweisa se vsprejme, in v enakem zmislu se reši tudi prošnja podobčin Trojana, Hrastnik itd. Prošnja občinskih odbornikov Vrhniskih, o katerej poroča poslanec Hren, da se sedanjemu županu odvzame uradovanje, se izroči deželnemu odboru.

Dežman po svoji stari navadi zabavlja na odbornike, ki hočejo odstaviti župana, kateri mu je prirastel posebno na srce, a proti nasvetu, ki je popolnem pravilen, ne more ugovarjati.

Potem se prične razprava o vladnem načrtu, s katerim se prenamejajo nekatera zakonita določila o izvrševanju lovske pravice. Bil je upravni odsek o tej zadevi dvojnega mnenja. Votum večine zastopal je baron Taufferer, votum manjšine pa poslanec Hren. Ker ni bil vsprejet ni predlog večine ni manjšine, bomo končno navedli storjene sklepe. Za predlog večine, da bi se doba lovskega zakupa podaljšala, govoril je prvi poslanec Faber, proti njemu pa poslanec Hinko Kavčič, naglašajoč, da ni nikakor za to, da bi se divjačina pomnožila, ker napravlja kmetu veliko škodo. Pravi se sicer, koliko lov donaša dobička, toda, ako se ve, da jeden zajec napravi na leto za deset goldinarjev škodo, je to pač le narobe. Ako se na Krasu poseje mer-nik ječmena, kar stoji precej dela in truda in so v obližji le 2 ali 3 zajci, pojedjo vse in kmetovalec nema nič. Kjer se pridružijo zajcem še srne, nema kmet za ves svoj trud ničesar, ugonobe mu vse. Seveda se pravi kmetovalcu, ki toži o škodi, saj

„Pusti ga le, pusti!“ — Saj se mu roka osuši in biči vozlati se razpletó! Od Roboama je odpalo desetero rodov a od gospoda Kašperja Zilindra iz Prošovic? — Odpade božji blagoslov! — A to je malo večja škoda, kakor vseh deseterih rodov!“

Stari sedemdesetletni sosed Kambal je zopet z glavo zmajal, kakor tedaj, ko je videl, kako se sém priseljuje s tolikimi vozovi novi gospod. —

„V naših Čehih, bratje, je teh Roboamov, kamorkoli pogledate! Ta ima v svojem biči kroglice svinčene, drug kamene in še drug tepe z metlo, katere trnje se zadira v kosti. In pomoči ni nobene, kajti ni glav, ki bi imele pogum reči: „Nemam de-leža v tebi, niti v dedščini sinov tvojih. Vrnite se le v svoje hiše in koče vi, ki ste zatirani, vzdignite šinjek, napnite prsa svoja, v roke stisnite cepce, s katerimi ste dozdej mlatili na gumnu žito, udrihajte po njih . . . Bogme, ni človeka takšnega. Že tudi roke slabe, že tudi ta krv v žilah teče lenejše . . . Ali ta svojemu plačilu ne uide, ker sem tu jaz, stari Kambal, človek sedemdesetleten, v čegar belej glavi še je marsikaj.“

(Dalje prih.)

poznate postavo za odškodovanje po divjačini prizadetih, saj vam mora škodo poplačati najemnik lova. To je res, a kako se škoda povrača, posebno pri sadjarstvu, katero se sedaj v Kranjski hvalovredno goji. Za škodo 10 gld. dobi se v najboljšem položaji komaj goldinar. V bližini Ljubljanske gojil je znan posestnik jako lepo sadjarstvo, a poleg njega je velika graščina, katera ima mnogo srn in zajcev. V jedni zimi je temu posestniku divjačina napravila cenjene škode za 344 gld., a bila je dvakrat toliko, če ne še večja. Koliko pa je dobil posestnik sadjerejec? Vsega vkupe 144 gld. Kam bode prišlo, pravi govornik, s sadjarstvom, ako se divjačina tolikanj množi po dolgi trajajoči najemščini lova? Torej on ni nikakor za to, da se obrok za najem razširi. (Dobro! Dobro! mej poslušalci.)

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 17. februarja.

Poslanci, ki so izstopili iz **nemškega kluba**, pravijo v svoji izjavi na volilce, da so izstopili, ker je klubova večina hotela, da bi klub vsprejel pobijanje protisemitizma v svoj program. Izstopivši poslanci so pa mislili, da je najbolje, da bi se vsakemu poslancu pustilo, naj svobodno postopa v vseh zadevah, ki se tičejo židovstva. Izstopivši poslanci držali se bodo še nadalje nemško narodnega programa.

Od **delegacij** baje namerava vlada zahtevati za oboroževanje vojske nič manj kakor 40 milijonov. Ker sta od državnih zborov vladi zahtevali 20 milijonov za oboroževanje deželne brambe in črne vojske, izdalo se bode v kratkem vkupe 60 milijonov za oboroževanje. Dotične vsote vzele se bodo na posodo. Državni dolg se bode s tem pa povečal še za večjo vsoto, ker je kursna vrednost državnih papirjev nižja od nominalne.

Vnanje države.

Katkov si baje prizadeva odstraniti sedanjega **ruskega** ministra vnanjih zadev, Giersa. Njegov list hudo kritikuje Giersovo postopanje, ki nikakor ni Rusiji in slovanstvu v prid. Misli se, da bi tudi druge uplívne osebe radi odstranile Giersa, kajti sicer bi si ne upale „Moskovskija Vjedomosti“ ga tako brezozirno napadati. Po poročilih iz Peterburga je car zadovoljen z Giersovo politiko, katere namen je, ohraniti evropski mir. Stališče vnanjega ministra je pa vsekako nekoliko omajano. Katkov ima mnogo upliva, to smo videli, ker je s svojim prizadevanjem dosegel, da je Bunge se odpovedal finančnemu ministerstvu. V kratkem morda izvemo, da je Giers dal svojo ostavko in minister vnanjih zadev postal kak odločen Slovan.

Turška vlada je bila naročila svojim zastopnikom v Parizu, Berlinu, Peterburgu in na Dunaji, da naj poročajo o oboroževanju dotičnih držav. Dobila je že dotična izvestja in iz njih baje sklepa, da je političen položaj jako napet. Vojni minister zahteval je v poslednjem ministerskem svetu zategadelj dva milijona turških funtov za oboroževanje.

Vest, da je nameraval **francoski** vojni minister poslati brez vednosti družih ministrov carju pismo, se preklicuje. To so si izmislili le Nemci, ki bi radi, da bi Boulanger odstopil. Razen tega je dotična vest bila nemškej vladi dobro sredstvo za volilno agitacijo.

Nevolja mej prebivalstvom v Alzaciji in Loreni proti **Nemčiji**, ki se pripravlja, da bi pri bližnji priložnosti uničila **Francijo**, je velika. V raznih mestih zaprli so več oseb zaradi veleizdaje. Bile so nekda v zvezi s francosko patriotsko ligo in pripravljale ustajo. Reservisti uhajajo ne le v Francijo, ampak tudi v Belgijo in Luksenburg. Hitro se je pokazalo, kako so bile preoptimistične trditve nemških listov, da bode domače prebivalstvo se z vso silo upiralo Francozom, ko bi skušali zgubljeni deželi zopet pridobiti. Ruski listi pa sodijo, da so vesti o pripravljanju ustaje v Alzaciji in Loreni izmišljene. Nemčija le išče povoda, da bi začela vojno s Francijo. V kratkem bodo začeli Nemci trditi, da Francozi sami narod v Alzaciji in Loreni sun-tajo k ustaji, kar bi bil povod za vojno.

Vseh mogočih sredstev posluhuje se **nemška** vlada, da bi le zmaga pri volitvah. Ker jej škofje neso mogli in nekateri neso hoteli odgovoriti katoliških volilcev, da ne bi volili dosedanjih poslancev, obrnila se je do katoliških plemenitnikov, da bi porabili svoj upliv proti centru. 37 katoliških plemenitnikov je na prigovarjanje vlade v „Kreuzzeitung“ objavilo oklic na katoliško prebivalstvo, v katerem priporočajo, da naj katoliški rojaki ne volijo privržencev državnozbornskega centra, kateri nema nikakih pojmov za veliko narodno politiko, ampak se bavi le z malenkostmi ter se družu z demokracijo, ampak ozirajo naj se na papežev opomin. Ostanajo naj zvesti cesarju ter pomagajo osnovati novo katoliško-konservativno stranko.

Dopisi.

Iz Celovca 15. februarja. [Izv. dop.] Danes popoldne raznesla se je bliskoma po celom

mestu novica, da je imenovan Krškim škofom prečastiti gosp. dr. Kah n, kanonik v Gradci. — Dolgo časa smo čakali, prosili in želeli si moža za škofa ki bi bil zmožen obeh deželnih jezikov, a prosili in koledovali smo zanj brez uspeha, kajti dobili smo po rodu trdega Nemca, moža torej, ki se s slovenskimi svojimi podložniki ne bode mogel razgovarjati in sporazumevati.

Pa naj si bode, kakor hoče; mislilo ali bolje rečeno, misliti se tudi sedaj ni hotelo na Slovence, katerih živi toliko število na Koroškem, kakor se že pri mnogih prilikah ni oziralo nanje, saj je parola na Koroškem ta, da mora Slovenec na zemlji koroški prej ali slej izumreti, ker „summa jus summa injuria“ je danes tudi pri nas gotova stvar.

Tolajmo pa se in upajmo, da bode novi naš škof nam Slovincem pravičen in da se bode potrudil naučiti se tudi našega jezika vsaj v toliko, da bode mogel s posamičniki v najvažnejših zadevah občeati. Kakor čujemo, ima ta gospod najlepše lastnosti, zaradi tega se nadejamo, da se bode potrudil kmalu sam prepričati, so li naše zahteve opravičene bile ali ne.

Kako in s kakimi sredstvi pa se je delalo pri tej priliki zoper naše zaslužne može in našo slovensko duhovščino tukaj in na Dunaji, o tem spregovorili bomo prihodnjič kaj več, ako se nam bode potrebno zdelo. Čudili se bode našim kavalirjem in čestiti čitatelji vaši bodo imeli priliko razvideti, kake blažene ravnopravnosti se imamo Slovenci razveseljivati pod sedanjo grofa Taaffeja vlado.

V ilustracijo vsega tega navedem vam tukaj le toliko, da imamo v Celovci sedaj srečno vsa prva in najvažnejša mesta v rokah samih trdih Nemcev. — C. kr. deželne vlade, predsednik in vsi vladni svetniki, c. kr. deželne sodnije, predsednik in podpredsednik, deželni glavar in njega namestnik, c. kr. okrajni glavar, mestni župan in sedaj tudi še škof, vsi so trdi Nemci, ki ne umejo slovenskega jezika. — A za vse te dobrote zahvaliti se imamo našej sedanji vladi na Dunaji in v prvi vrsti našemu gosp. deželnemu predsedniku, kateri se največ trudi, da se po tem kopitu vsem (?) koroškim deželanom zadovolji in ustreže.

Pa naj bode, kakor hoče; Slovani navadili smo se že zdavnej trpeti. Hvala pa tisočera Bogu vsemogočnemu, ki nas je Slovanov ustvaril kot listja in trave, kajti nasprotniki naši bodo zginili, narod naš pa bode ostal krepak in žilav. Bolj, ko nas bode zatirali in prezirali, bolj se bomo krepili; pomagali si bomo sami, da bomo uspeli, če tudi se nam vihti železna pest že stoletja nad našimi glavami.

Z Razdrtega 16. februarja. [Izv. dop.] Tužno vest nam je od tukaj poročati: Minulo noč umrl je tukaj obče poznati gospod Ivan Kavčič po dolgotrajnih silnih mukah v 75. letu svoje starosti. Ranjkega so pred jednim letom v Trstu operirali, ta operacija bila je silno nevarna, in celo zdravniki so dvomili, da bi bolnik jo prestal, a prestal je ranjki vse muke ter živel potem še nad leto. G. I. Kavčiču izsekali so namreč pri omenjeni operaciji desno podočno kost in to radi raka. Vse silne bolečine prenašal je kot junak, kot pravi mučenik; voljno in mirno, skoro brez vsake pritožbe. Pokojnik bil je vedno uzoren narodnjak in to ne le z besedo, ampak tudi z dejanjem. Nikdar ni odrekal svojemu narodu podpore, dajal je z desnico, da ni vedela levica.

Dokaz spoštovanja, kojega je užival mej so občani je baš to, da je bil vedno občinski odbornik, večinoma župan in 34 let cerkveni ključar in starejšina. Bil je pa tudi uzoren kmetovalec v vseh strokah tega stanu, napredka željen mož, kakeršnih pri nas žal, še jako pogrešamo.

Večen mu spomin!

Matica Slovenska.

LXXV. odborova seja dne 12. februarja 1887.

(Konec.)

Od 9. oktobra 1886. do 12. februarja 1887. so „Matici“ pristopili:

A. Kot ustanovniki (trije prvi izmej letnikov):
1. Kersnik Janko, c. kr. notar, dež. poslanec in veleposestnik na Brdu. 2. Kotnik Ignacij, drd. jur. in hišni posestnik v Ljubljani. 3. Dr. Tavčar Ivan, odvetnik in mestni odbornik v Ljubljani. 4. Vrbovec Ivan, c. kr. gimn. profesor v Novem mestu.

B. Kot letniki (na novo):

1. Ambrož Ivan, kapelan na Črnem Vrhu. 2. Avšič Jakob, uradnik banke „Slavije“ v Ljubljani. 3. Bohinec Peter, bogoslovec v Ljubljani. 4. Boš-

njak Ivan, nadžupnik in opat v Požegi. 5. „Bralno društvo“ v Šmarji pod Ljubljano. 6. Čeh K., učitelj pri sv. Trojici. 7. „Čitalnica narodna“ na Bohinjski Bistrici. 8. Čok Andrej, učitelj v Proseku. 9. Dr. Ferjančič Andrej, c. kr. drž. pravdnika namestnik in drž. poslanec v Ljubljani. 10. Ferluga Štefan, učitelj na Opčinah. 11. Fléré Josip, c. kr. poštni uradnik v Ljubljani. 12. Dr. Havlicek K., odvetnik v Železnem Brodu na Češkem. 13. Hribar Dragotin, tipograf v Ljubljani. 14. Jamnik Josip, gostilničar pri sv. Benediktu. 15. Jerše Alojzij, nadučitelj v Trebnjem. 16. Ješovnik Simon, nadučitelj pri sv. Rupertu. 17. Jošt Ljudevit, c. kr. poštni asistent v Trstu. 18. Kalnik Fran, provizor na Brnci. 19. Klemenčič Josip, učitelj v Galiciji. 20. Knaffl Radoslav, učitelj v Šmarji pri Jelšah. 21. Kodelja Josip, kapelan v Dornbergu. 22. Kompare Josip, duhovnik v Škedenji. 23. Koren Josip, učitelj v Proseku. 24. Dr. Kosirnik Ivan, zdravnik v Zagrebu. 25. Kuess Matija, župnik na Trbiži. 26. Kump Dragotin, poeznik v Jajci (Bosna). 27. Kunc Matej, krojač v Ljubljani. 28. Kuralt Ivan, c. k. nam. kapelan v Pulji. 29. Lopašič Radoslav, mestni uradnik v Zagrebu. 30. Martov J., zasobnik v Ljubljani. 31. Matek Matej, kapelan v Žalni. 32. Nendl Fran, kaplan v Grižah. 33. Novak Fran, aprob. gimn. suplent v Ljubljani. 34. Okretič Ivan, c. kr. avskultant v Trstu. 35. Pavlič Ivan, kapelan v Metliki. 36. Piskar Fran, žel. uradnik v Trstu. 37. Polič Božidar, gostilničar in posestnik pri sv. Lenartu. 38. Požar Anton, župnik v Zminji. 39. Dr. Schaeflein Herman, c. kr. sod. pristav pri sv. Lenartu. 40. Smrekar Ivan, mestni katehet v Ljubljani. 41. Stefič Josip, c. kr. fin. nadzornik na Opčinah. 42. Strajhar Filip, gostilničar in posestnik v Ribnici na Pohorju. 43. Suhač Matej, aprob. gimnazijalni suplent v Ljubljani. 44. Supanek Josip, nadučitelj v Grižah. 45. Širca Ernest, posestnik v Grižah. 46. Tavčar Alojzij, aprob. gimn. suplent v Ljubljani. 47. Trajba Fran, kaplan v Železni Kaplji. 48. Traven Jurij, župnik v Obhrikem. 49. Valentič Anton, učitelj na Opčinah. 50. Vencajz Ivan, c. kr. dež. sodnije svetnik v Ljubljani. 51. Volk Ivan, bogoslovec v Ljubljani. 52. Živec M. V., inženjer v Trstu.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je 100 gld. v podporo revnim učencem češke šole na Dunaji okraj Favoriten.

— (Umrl) je danes zjutraj g. Toma Ločnikar, posestnik in tovarnar na Viči, v 61. letu svoje dobe za srčnim mrtvoudom. Pokojnik je ustanovil na Viči veliko in dobro znano tovarno za salame, bil mnogo let župan in si pridobil po svoji delavnosti lepo premoženje. Lahka mu zemljica!

— (Iz Celja) se nam piše: Dne 15. t. m. bilo so občinske volitve v III. razredu v Velikih Pirešicah pri Celji — jedne največjih občin Celjskega okraja. Zmagali so narodniki sijajno; narodni kandidatje so dobili 7 po 99 glasov, jeden 97; nemškutarjskih 7 po 14, jeden 16 glasov. Danes 16. volita II. in I. razred. Zmaga gotova, tako upamo, sijajno narodna stranka. Zmaga je tem važniša, ker ima tukaj cestni Verwega velik upliv. — Zadnje tri leta je bil občinski odbor v svojej večini naroden, prej so pa tukaj vedno nemškutarji vladali.

— (Iz Celja) se nam piše: Kakor sem vam uže včeraj zatrdil, zmagala je res pri občinski volitvi v Pirešicah pri Celji tudi v II. in I. razredu narodna stranka popolnem. V drugem razredu si vsled poraza v III. poparjeni nemškutarji še voliti neso upali, ter so bili voljeni narodni kandidatje s 46 glasovi jednoglasno. V I. razredu dobili so narodni 17—20 glasov, nemškutarji do 10 glasov. S to volitvijo je nemškutarjem v Pirešicah za vedno odklenkalo.

— (V Rožni dolini) na Koroškem imajo hud mraz. Od 18. januarja do 8. t. m. kazal je termometer — 12, — 15 do — 17° C. Snega je 64 cm. na debelo.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Rim 16. februarja. Kralj Umberto izdal na vojake jako pohvalno dnevno povelje in podaril 120.000 frankov fondu za podporo vojaških udov in sirot in invalidov.

Strassburg 16. februarja. Volilni oklic namestnikov priporoča najtopleje, naj se volijo mirni in spravljeni poslanci, ki priznavajo 1. 1871. sklenjeni mir in odobravajo septennat.

Bruselj 16. februarja. Vsled interpelacije Frère-Orbana obljubila je vlada za jutri važnih pojasnil o evropskem položaju. — Vlada prireja izredni zakon proti socijalistom.

Berolin 16. februarja. „Reichsanzeiger“ javlja: Cesar je nahoden in hripav in radi tega ne sme iz sobe.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje)

Po glavnem posnetku o razpravah tarifnega odbora avstrijsko-ogerskih železnic glede želja železniškotarifne enote (v meseci januarju 1885) vsprejela je konferenca ravnateljev glede te zadeve tudi naslednji predlog:

1. V notranjem lokalnem združenem in zveznem prometu se praviloma ne smejo na jedni in isti promet, ni črti, v isto promotno smer in ob enakih pogojih za blago jednake vrste za krajše da ljave zaračunati večji skupni transportni stroški, nego so oni, kateri se — na podlagi tarifov za gori omenjene promete — zaračunijo za večje oddaljenosti.

4. Predstoječa pod točko 1 do 3 omenjena določila nemajo veljave v prometu s pomorskimi pristanišči, kakor tudi ne v konkurenčnem prometu proti inozemskim transportnim potom.

V seji državno-železniškega sveta dne 7. no vembra 1884 se je sklenil jednak sklep z dostavkom, da ta določila v prometu z inozemstvom in s pomorskimi pristanišči nemajo veljave. Vsled teh sklepov bile so postaje Tržič, Zagrado in Gorica, katere so do zdaj uživale tarife za pomorska pristanišča in so bile v Trstu jednako postavljene, od teh tarifov izvzete, in za te postaje upeljali so se taki tarifi, kakeršni veljajo za Trst, z malo doklado za voznino od Trsta v omenjene postaje, ob direktnem kartovanju.

Dasi to povišanje tarifov za zaznamenovane postaje nema nikakega pomena, vender mi je bilo tem neprijetnejše, ker v državno-železniškem svetu zastopam tudi goriški zbornični okraj in bi se moglo komu zdeti, da je moje prizadevanje, za bližje ležečo Ljubljano dobiti jednake tarife, uzrok, da so se tarifi za nekatere postaje v zborničnem okraju goriškem povišali. Iz prej omenjenih sklepov železniško-tarifne enote, konference ravnateljev in državno-železniškega sveta, se vender vidi, da je povišanje nastalo le vsled spremembe tarifov za pomorska pristanišča in ne vsled reklamacij. Jaz prizadeval sem si marveč po vseh možeh zastopati tudi interese zborničnega okraja goriškega.

Ker so v ljubljanskem zborničnem okraju anomalije pri vozarini ostale nespremenjene, stavl sem v seji meseca oktobra 1885 te zadeve se tičoč predlog, katerega je, po tarifnem odseku nekoliko spremenjenega, vsprejel državno-železniški svet v naslednji obliki:

„Ker se priznava, da je Ljubljana po obstoječih tarifih za pomorska pristanišča oškodovana, a se splošna jednakost z ozirom na načela, katera so merodajna za promet v pomorskih pristaniščih, zdaj ne more izvesti, se predlaga, naj se dela na to, da se za najvažnejše blago napravijo za Ljubljano tarifi, po katerih bi bilo možno tekmovali; pri tem pa naj bi se oziralo na trgovinske interese zdej ležečih postaj.“

V seji državno-železniškega sveta meseca maja 1886 se je glede tega sklepa poročalo, da se vršijo dogovori z udeleženiimi železniškimi upravitelstvi glede primernih predlogov od strani c. kr. glavnega ravnateljstva.

Poročevalec za trgovinske zadeve pri c. kr. glavnem ravnateljstvu, g. dvorni svetnik Steingraber, mi je naznanil, da so se za Ljubljano predlagali tarifi v jednaki visokosti, kakeršni so se določili za Gorico, ter mi zagotovil, da so novi tarifi za Ljubljano že izdelani in da gotovo še v letu 1886 stopijo v moč. Ta gosp. poročevalec, kateri je pa meseca julija t. l. nenadno umrl, ni prav nič dvojil, da dotične predloge c. kr. glavnega ravnateljstva vsprejmo druge železnice ter je bil o potrebi, da se tarifne anomalije za Ljubljano odpravijo, že tako prepričan, da sem se prav trdno nadejal, da se v kratkem času odpravijo, in to tem bolj, ker je mej tem od visoke c. kr. deželne vlade v Ljubljani došla kranjskemu deželnemu odboru nota z dne 30. septembra 1886, št. 9941, s katero se je doposlal ukaz visokega c. kr. trgovinskega ministerstva z dne 24. septembra 1886, št. 17.374, kateri se na konci glasi:

„Mej tem so se že vršili dogovori mej družbo južne železnice in mej c. kr. glavnim ravnateljstvom avstrijskih državnih železnic zaradi primerne uravnave posamičnih tarifnih nastavkov za Ljubljano in more se pričakovati, da se jeden del želja ljubljanske trgovinske in obrtne zbornice izpolni.“

Kaže se vender, da se ti dogovori c. kr. glavnega ravnateljstva s c. kr. priv. družbo južne železnice niso vršili s primernim uspehom, kajti naznanilo za sejo državno-železniškega sveta dne 29. okt. 1886 ima o tej točki naslednje poročilo: k točki 1. C. kr. priv. družba južne železnice je predloge c. kr. glavnega ravnateljstva na dovolitev znižanih tarifov za blago za Ljubljano zavrgla osobito z ozirom na to, da ni v stanu, za Trst dovoljene prednosti upeljati za notranje postaje.

(Dalje prih.)

Loterijske srečke 16. februarja.

V Pragi: 58, 30, 64, 9, 22.

Tuji:

Pri **Stani**: Hoffelner z Dunaja. — Zupan iz Žeznikov. — Steinor z Dunaja. — Gsell, Thall z Trsta. — Spal iz Reke.

Pri **Stani**: Schmertoseh z Dunaja. — Kessler iz Celovca. — Elsner, Weiss z Dunaja. — Schleimer iz Kočevja. — Lehman, Klein, Kohn z Dunaja.

Tržne cene v Ljubljani

dné 16 februvarja t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 99	Špeh povičen, kgr.	68
Rež,	5 20	Surovo maslo,	90
Ječmen,	4 39	Jajce, jedno	25
Oves,	2 92	Mleko, liter	8
Ajda,	4 39	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	4 87	Telečje	56
Koruz,	5 04	Svinjsko,	54
Krompir,	3	Koštrunovo	36
Leča,	11	Pišanec	55
Grah,	10	Golob	22
Pizol,	11	Seno, 100 kilo	3
Maslo, kgr.	1	Slama	3
Mast,	64	Drva trda, 4 metr.	6 50
Soch frišen,	58	mehka,	4 10

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
16. febr.	7. zjutraj	745.88 mm.	-10.8° C	sl. svz.	jas.	0.00 mm.
	2. pop.	744.84 mm.	-7.0° C	m. vzh.	jas.	
	9. zvečer	745.64 mm.	-9.8° C	m. vzh.	jas.	

Srednja temperatura — 9.2°, za 8.9° pod normalom.

Dunajska borza

dné 17. februvarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	77.65	—	77.50
Srebrna renta	79.75	—	79.65
Zlata renta	108.65	—	108.95
5% marena renta	96.30	—	95.80
Akcije narodne banke	845.00	—	843.00
Kreditne akcije	270.10	—	270.00
London	128.55	—	128.60
Srebro	—	—	—
Napol.	10 14 1/2	—	10 15
C. kr. cekini	6.04	—	6.05
Nemške marke	62.95	—	62.95
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	125 gld.	— kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	165	—
Ogerska zlata renta 4%	95	65	—
Ogerska papirna renta 5%	85	80	—
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	113	25
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	—	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	99	40	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	173	25	—
Kreditne srečke	100	18	—
Rudolfove srečke	10	102	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	206	50
Tramway-drust. velj. 170 gld. a. v.	—	—	—

Cvet zoper trganje (Gicht)

po dr. Mallén a 50 kr.

zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živih, otekline, otrple živce in kite itd. V svojem učinku je nepreseljiv in hitro ter radikalno iz najrazličnejših krogov.

Prodaja (749—19)

LEKARNA TRNKOCZY

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Čiščenje in zboljšanje vina.

Najboljše in izkušenejše sredstvo za to je

pristna francoska

GALERTA (Osteocolle sans odeur pour clarifier).

Iznenadno ugoden uspeh se jamči. — Dobiva se pri

A. Hartmann-u

v Ljubljani, Tavčarjeva palača, Dunajska cesta.

Navod, kako se rabi, zastoj. (840—25)

Predpust 1887.

5 gld.

10 metrov **TERNO** dvojne širnosti, polvolnati, rosa, laks, bel, svetlomoder in slavnatorumen, razpošilja po poštenu povzetju (39—10).

BERNHARD TICH v Brnu. Zeljni trh 18.

Uzorci zastoj in franko.

CACAO in ČOKOLADA

VICTOR

SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajski razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno znamko in firmo. (856—6)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delikates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštenu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

VIZITNICE

priporoča

NARODNA TISKARNA

v Ljubljani.

BRATA EBERL

prodajata najboljše in najcenejše

oljnate barve, lake in firneže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene in kemične barve in čopiče ter vse v njihino stroko spadajoče blago. (87—6)

LJUBLJANA.

Za frančiškansko cerkvijo, v hiši gospoda J. Vilhar-ja hiš. šte. 4. **LJUBLJANA.**

Zgubil se je 5 mesecev star

lovsk pes (brak),

bele kratke dlake; ima rujavkasta ušesa in rujavo majhno piko sredi čela. — Kdor vé, kje da je, naj blagovoli to proti primernemu plačilu sporočiti lovskemu klubu v Dolenjem Logatcu. (103—3)

Dunajski, originalni, pristni

TRPOTČEV

izvleček s (podfosfornokislím)

apnom-železom,

kateri izdeluje samo lekar Victor pl. Trnkoczy. lekar na Dunaji, V., Hundsturmstrasse 113.

Izvrstno, že 20 let preskušeno in neprekosljivo zdravilo. Pri začenjajoči se sušici (tuberkulozi), jetiki, slabosti pluć, bluvanju krvi pomaga izvleček apno s tem, da gnojne dele ozdravi (zapne). — Proti pomankanju krvi, bledici, slabosti, škrofeljnim pomaga veleuplívno kri delujoče železo. — Kašelj, hripavost, katar, zasliženje, težko sapo olajša, ozdravi in dpravi trpotčev izvleček. Iz teh treh zdravilnih sestavin je najgotovejše zdravilo za vse prsne in

plučne bolezni.

Pozor!

Znameniti zdravilni uspehi originalnega izdelka dosežejo se z dvojnimi uplivanjem trpotčevega izvlečka v zvezi z apnom-železom, kar potrjujejo mnogi ozdravili z zahvalnimi pismi — katera so v originalu razložena na ogled.

Posebno se opozarja, da je treba paziti, da se moj izdelek ne zamenja s kakim drugim, ki se blizu tako imenuje. Da se dobi vselej pravi izdelek, zahteva naj se pri kupovanju „Trpotčev izvleček z apnom-železom iz Franziskus-lekarne na Dunaji“ (Hundsturmstrasse 113). Da je pristen, mora imeti na zavitku varstveni znak, ki sta tu razven (trpotčeva rastlina in sv. Frančišek).

Originalna cena gld. 1.10, po pošti 20 kr. več za zavijanje. Glavna zaloga, ki ga vsak dan razpošilja v provincije, je. **Franziskus-Apotheke, Wien, Hundsturmstrasse Nr. 113,** (kamor naj se pošiljajo pismene naročbe).

Zaloga pri gosp. lekarju **U. pl. Trnkoczy-ju** v Ljubljani in v lekarnah vseh večjih provincij njih mest. (854—19)

Židovske ulice. **MARIJA DRENIK.** Židovske ulice.

Predtiskarija.

(29 6)

Bogata zaloga ženskih ročnih del, začetih in izvršenih.

Snovi za vezanje. Harlanska preja.

Srečke za uboge,

izdane od

Dunajskega magistrata,

glavni dobitnik

1000 cekinov v zlatu

itd.

Originalne srečke po

50 kr.

Javno žrebanje neprekljicljivo dne 22. februvarja 1887. 5100 dobitkov v vrednosti nad 80.000 gld.

Mnogo dobitkov v cekinih, srebrnih goldinarjih, Dunajskih komunalnih srečkah po 100 gld., zlatinah in srebrninih itd.

Ta loterija, katero napravi po izjemnem Najvišjem dovoljenju Njega veličastva Dunajsko mesto, se ne sme primerjati s tako imenovanimi efektnimi loterijami, ki v primeri s številom srečk nudijo le neznatne, največ ničvredne dobitke. — Ako se naroči 10 srečk za 5 gld., se srečke franco pošljejo z oficijalno listo žrebanja. — Ako se pa naroči manj kakor 10 srečk, naj se priloži 20 kr. za frankovanje in (9.4—6)

Kdor kupi več srečk, se mu pri tej loteriji nobena ne navrže.

MENJALNICA

SCHELHAMMER & SCHATTERA

na Dunaji.

V provincijah dobivajo se po bančnih podjetjih in menjalnicah, skoro vseh poštah in lot. kolekturah.